

[Ivar Hansen.]

har betydning for den såkaldte fjertrafik. Da der imidlertid er tale om afslutningen på en motorvej, for hvis helhed der for længst har foreligget et lovgrundlag, finder vi det rimeligt, at staten nu gennemfører og afslutter dette projekt i den stærkt formindskede udgave, der her er tale om.

Hvad vi ikke mindst i efteråret i trafikudvalget drøftede, var spørgsmålet om, hvorvidt udbygningen af den inderste del skulle ske til en 2 gange 2- eller 2 gange 3-sporet vej eller gade. Det er rigtigt, at den nu forelagte løsning giver en meget betydelig kapacitetsudvidelse, nemlig på ca. 50 pct., men da det også betyder en aflastning af det omkringliggende gadenet, indebærer forslaget i virkeligheden også en trafiksanering, og jeg vil gerne her give udtryk for, at man må håbe, det kan medvirke til at nedbringe det ret høje ulykkestal i Københavns gader.

Projektet skal koste ca. 30 mill. kr. I forhold til det oprindeligt planlagte er det jo en ganske betragtelig besparelse, som samtidig, mener vi, sagligt set er velbegrundet.

Vi er som sagt fra venstres side indstillet på at få en hurtig afslutning på den sag.

Den anden del af lovforslaget, som omhandler en midlertidig optagelse af nogle vejstrækninger som hovedlandeveje, skal jeg ikke gøre bemærkninger til her — vi kan eventuelt vende tilbage til sagen i trafikudvalget — men jeg kan sige, at der næppe vil komme til at foreligge indvendinger, hvad de ting angår, fra venstres side.

Glensgård (FP):

Ministeren for offentlige arbejder vil sikkert ikke undre sig over, at fremskridtspartiet ikke kan tilslutte sig dette lovforslag, som det foreligger, og ministeren vil sikkert heller ikke undre sig over, at vi vil fremkomme med ændringsforslag til lovforslaget.

Som det ganske rigtigt er anført af ministeren, bør der ske en afslutning af dette, måske det sidste årtis mest enorme trafikprojekt, i hvert tilfælde i Københavnsområdet. Fremskridtspartiet ønsker også at finde en afslutning, men arbejder efter et lidt mindre projekt som angivet i skrivelse af 3. december 1974.

Valget den 9. januar i år viste, at en stor del af befolkningen ønskede de bestræbelser,

der blev fremlagt ved valgets udskrivelse i fjor, viderebragt. Fremskridtspartiet vil ikke være med til at videreføre prestigeprojektet her, men finder, at en fornuftig afslutning på Lyngbyvejens indførelse i København skal nyde fremme. Vi ønsker modsat trafikministeren ikke, at staten skal tage den sidste del af Lyngbyvejen med på budgettet, uden at Københavns kommune yder et rimeligt tilskud til denne færdiggørelse.

Ministeren anfører i sit forslag, at en gennemførelse af projektet i dets nuværende form vil gøre det tilstrækkeligt til at tage den trafikmængde, der kommer måske i de næste 20 år frem i tiden. Jeg skal ikke undlade at bemærke, at ministerens forgænger og dennes forgænger igen kunne have sparet skatteyderne for meget store beløb, såfremt dette kæmpefantasiprojekt aldrig havde set dagens lys. Årsagen til tilblivelsen har måske været, at politikerne enten har haft bind for øjnene eller også har set for mange amerikanske film med store fantasivejprojekter.

Det nævnes også i bemærkningerne, at gennemførelse af projektet samtidig kræver en harmonisering ind i miljøet, bl. a. ved at lave stiforbindelser og promenader på en dæmning, som skal afløse Fredens Bro. Disse harmoniseringer ind i miljøet finder fremskridtspartiet det helt rimeligt at Københavns kommune overtager finansieringen af.

I dette lovforslag såvel som i lovforslag nr. 156 har ministeren for folketinget kunne fremlægge en løsning med tal, der ikke har relevans til hinanden. Vi har fået beløbet til færdiggørelsen ned fra 400 mill. kr. til 29 mill. kr., men mit parti så gerne dette tal bragt endnu længere ned.

Jeg skal for denne del af forslaget tilsige en saglig, men særdeles kritisk udvalgsbehandling.

Lovforslagets § 2 har jo en helt anden karakter, og det er mig ufatteligt, at ministeren fremsætter et lovforslag, som omfatter to så helt vidt forskellige ting. Derfor vil jeg gerne spørge ministeren, om der er mulighed for, at ministeren vil dele dette lovforslag i to, således at afstemningen ved tredje behandling ikke bliver en stillingtagen for eller imod to så vidt forskellige projekter.

Fremskridtspartiet vil med hensyn til § 2 i det foreliggende forslag indgå i en positiv